

Nam Whan in America

My Host Families

ครอบครัวที่ 1

หลังจากที่นำหวานได้พักอยู่กับครอบครัวของหน้าแม่คประมาณ 3-4วันแล้ว นำหวานก็ต้องไปพักกับครอบครัวของชาวอเมริกันที่ Carpinteria ใน Cate School ซึ่งอยู่ห่างจาก Santa Barbara ประมาณ 45 นาที ครอบครัวนี้มีสมาชิกทั้งหมด 4 คน โดยมี Gary เป็นหัวหน้าครอบครัว เป็นคุณครูสอนวิชาคณิตศาสตร์อยู่ที่โรงเรียนนี้ และ Sandi ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ทำงานอยู่ในออฟฟิศที่โรงเรียนนี้เช่นเดียวกัน ทั้งสองคนมีลูก 2 คนคือ Cydney ลูกสาวคนโตที่อายุ 11 ขวบและMorgan ลูกชายคนเล็กที่อายุ 8 ขวบ ครอบครัวนี้มีสุนัข 1 ตัวชื่อ Rocket ครอบครัวนี้อบอุ่นมากและทุกคนก็ดูแลเอาใจใส่นำหวานได้ดีมากๆ ไปคืนแรกนั้น ที่บ้านของเขา มีปาร์ตี้เกี่ยวกับศาสนาคริสต์ มีคนมาร่วมงานมากมาย ทั้งครูและนักเรียนจากโรงเรียนCateด้วย ทำให้นำหวานได้เรียนรู้พิธีกรรมทางศาสนาของศาสนาคริสต์ด้วย และนี่เป็นครั้งแรกที่นำหวานได้มาร่วมรับประทานอาหารที่ต้องใช้ช้อน ส้อมและมีด ซึ่งนำหวานไม่เคยได้รู้จักมาก่อนเลย

ทุกๆวันSandi จะขับรถพาลูกๆทั้งสองคน ออกไปเล่นกีฬาข้างนอก และนำหวานก็ต้องติดตามไปด้วยทุกครั้ง เพราะฉะนั้นในวันหนึ่งๆ นำหวานต้องออกจากโรงเรียนนี้ประมาณ 3-4รอบ ซึ่งนำหวานก็ชอบมาก เพราะว่าเราจะได้ออกไปเจอกับสิ่งที่เรายังไม่เคยได้เห็นมาก่อน กีฬาที่ทั้งสองคนเล่นก็คือ เทนนิส มีอยู่วันหนึ่งที่ Moganต้องออกไปเล่นซอฟบอล กีฬานี้ดูท่าทางสนุกมากๆ และนำหวานก็ได้ลองเล่นด้วย ซึ่ง Sandi Cydney และ Morgan เป็นผู้ที่คอยสอนนำหวาน

อาหารเช้าของครอบครัวนี้ ก็มีเพียงไข่ นม ขนมปังเท่านั้น แต่ตอนกลางวันนั้น นำหวานก็จะกินที่โรงอาหารของโรงเรียนCate พอตอนเย็น พวกเราก็จะออกปรับปรุทานอาหารข้างนอก เช่น ไปที่ร้านอาหารไทย ร้านอาหารจีน ร้านอาหารญี่ปุ่น เป็นต้น และนำหวานก็ได้ไปดูหนังเรื่อง ' Meet the Robinson' หลังจากนั้น ก็ไปเดินเล่นที่ชายหาด นำหวานชอบครอบครัวนี้มากๆ เพราะว่าทุกคนเป็นกันเอง สบายๆ และที่นำหวานตื่นเต้นมากที่สุดก็คือ ครอบครัวนี้จะเดินทางมาที่เมืองไทยพร้อมกับโครงการ Inside Thai-landของหน้าแม่ค และหน้าบูชาด้วย

ห้องนอนของนำหวานนั้นดีมาก มีเครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนตัวให้เดเวยสำหรับการนอนนั้น เราต้องซุกตัวเข้าไปใต้ผ้าห่ม ไม่ใช้เตียงผ้าห่มออกมา เหมือนที่เมืองไทย เตียงนอนก็นุ่มมากๆ สรุปลแล้ว ทั้งอาทิตย์นั้น นำหวานนอนสบายมากๆ

ก่อนจากกับครอบครัวนี้ เขาได้พาเบญญาภาและนำหวานออกไปที่ร้าน Zo-doเพื่อไปโยนโบลล์ลิ่งกัน ซึ่งเป็นครั้งแรกของนำหวานที่ได้มาโยนโบลล์ลิ่ง แต่ว่าก่อนที่จะไปนั้น พวกเราก็ได้มาพักผ่อนอาหารกลางวันร้าน In-n-

Nam Whan in America

outซึ่งเป็นร้านอาหารแบบเร่งด่วนและง่ายๆ และสิ่งที่พวกเราได้สั่งก็คือ แฮมเบอร์เกอร์ ซึ่งหน้าหวานก็ไม่เคยกินมาก่อนเลยในชีวิต และต่อมาเราก็ได้ไปโยนโบลิ่ง ในเซตแรกนั้น Cydneyเป็นฝ่ายชนะ และเซตต่อมาหน้าหวานก็เป็นฝ่ายชนะ ซึ่งหน้าหวานรู้สึกสนุกมากๆ เพราะว่าเป็นครั้งแรก และไม่เคยทำอะไรแบบนี้มาก่อนเลย หน้าหวานรู้สึกดีใจที่ได้อยู่กับครอบครัวนี้ และไม่อยากจากกันเลย หน้าหวานได้มอบของที่ระลึกให้กับเขา ก็คือ โปสเตอร์รูปเกี่ยวกับประเพณีและวัฒนธรรมของประเทศไทย ซึ่งเขาก็ชอบกันมากๆ และพวกเขาก็ได้ให้เสื้อที่เขียนว่า Cate แก่หน้าหวาน 1 ตัว หน้าหวานชอบมากๆ เพราะว่า หน้าหวานเคยคิดอยากได้เสื้อแบบนี้เหมือนกัน

มีหลายๆครั้งที่ Sandi พาหน้าหวานไปดูการแข่งขันกีฬา เช่น การแข่งขันกีฬา วอลเลย์บอล ซึ่งเป็นการแข่งขันระหว่างโรงเรียนCate และโรงเรียนอื่นๆ ซึ่งฝ่าย Cate ก็เป็นฝ่ายชนะไป และSandiก็ยังได้แนะนำให้หน้าหวานรู้จักกับกีฬาใหม่ๆที่หน้าหวานไม่เคยรู้จัก เช่น แครชเก็ต รักบี้ ซอฟบอล เป็นต้น และหน้าหวานก็ได้สอนให้พวกเขา ไข่ และกล่าวคำทักทายเป็นภาษาไทยเช่น สวัสดีค่ะ สวัสดีครับ หรือ คำขอบคุณ และหน้าหวานก็ได้สอนให้เขาตัดนิ้วรำไทยด้วย หน้าหวานประทับใจครอบครัวนี้มากๆ ดันเด่นมากๆ ที่จะได้เห็นพวกเขาที่เมืองไทย หน้าหวานจะให้ทัศนต้อนรับอย่างดีที่สุด

Nam Whan in America

ครอบครัวที่ 2

น้ำหวานได้มาอยู่กับครอบครัวของคุณMelcomซึ่งเขาได้ภรรยาเป็นคนไทยที่ชื่อว่าน้ำทิพย์ และน้ำทิพย์ก็มีลูกสาว 1 คนชื่อว่า Ray บ้านของพวกเขายู่ห่างจากโรงเรียน Santa Barbara High ประมาณ 2-3 กิโลเมตร บ้านของเขามี 2 ชั้น ซึ่งน้ำหวานได้นอนในห้องเดียวกับRay ไปตอนแรกๆ น้ำหวานก็รู้สึกหวาดอึดใจเหมือนกัน แต่ว่าพอไปอยู่ได้นานๆ น้ำหวานก็รู้เลยว่าเขาใจดีมากๆ น้ำหวานก็เลยอยู่กับครอบครัวนี้ด้วยความสบายใจ

Rayเรียนอยู่ที่ Santa Barbara High School เป็นโรงเรียนรัฐบาลที่มีนักเรียนมากมาย Ray อยู่ที่นั่นได้ 2 ปีแล้ว เรียนอยู่เกรด 9 อายุ 15 ปี Ray เป็นคนที่เรียนเก่ง หัวดี นิสัยของRayก็เป็นกันเองมากๆ และช่วงเราคุยตลอดเวลา ทุกๆเช้า น้ำหวานก็จะขึ้นรถบัสไปโรงเรียนกับเขา โดยที่คุณ Melcomก็ไปด้วย เพราะว่าเค้าต้องไปทำงาน และขึ้นรถบัสสายเดียวกัน ค่ายรถนั้น Ray ใช้บัตรส่วนลดสำหรับนักเรียน จึงถูกหน่อย ส่วนหลังเลิกเรียนนั้น พวกเราก็เดินกลับบ้าน แต่ว่าระยะทางก็ไกล แต่ว่าไม่เหนื่อยเลย เพราะว่าพวกเราคุยกันตลอดเวลา

อาหารเช้านั้น ก็จะเป็นขนมปัง หรือเราจะต้มมาทำกินก็ได้ ส่วนอาหารกลางวันนั้น บางวันก็ห่อไป แต่ว่าบางวันก็ไปซื้อกินที่โรงอาหาร แต่ว่าส่วนใหญ่แล้วก็จะห่อมากกว่า เพราะว่าอาหารที่โรงเรียนนั้นก็จะเป็นพวกพิซซ่า คูกี้มากกว่า วันไหนที่น้ำหวานอยากทานพิซซ่า น้ำหวานก็ไปซื้อมากิน ส่วนตอนเย็นนั้น น้ำทิพย์ก็จะทักให้กินที่บ้าน น้ำหวานได้กินอาหารไทยทุกวันเลย และน้ำหวานก็ชอบฝีมือการทำอาหารของน้ำทิพย์มากๆ น้ำทิพย์เป็นคนที่ตั้งอยู่ในศีลธรรม เวลาที่น้ำทิพย์ว่าง ก็จะเข้ามาพูดคุยเกี่ยวกับพระพุทธศาสนากับน้ำหวาน เขาก็สอนเกี่ยวกับเรื่องราวของการดำเนินชีวิต ทำให้น้ำหวานได้รับความรู้ไปด้วย จะมีบางครั้งที่น้ำทิพย์ให้น้ำหวานโทรกลับไปเมืองไทย

วันเสาร์สุดท้ายของการอยู่กับครอบครัวนี้ น้ำหวานก็ไปเที่ยวในเมืองกับRay พวกเราพากันเดินดูสินค้าและดูของที่ระลึกต่างๆด้วย และหลังจากนั้นก็ไปรับประทานอาหารที่ร้าน Panda Express ที่อาหารก็สพออก อร่อย และราคาถูกด้วย หลังจากนั้น พวกเราก็ไปดูหนังเรื่อง Blades of glory ซึ่ง Ray บอกว่าไม่ได้เข้าโรงหนังมานานมากแล้ว ตั้งแต่ที่อยู่ที่นี่มา ก็เข้าเพียงแค่ 1-2 ครั้งเท่านั้น ต่อจากนั้น เราก็ตัดสินใจไปดูอีกนิดและเราก็กลับไปบ้านกัน

Ray ก็จะมาเมืองไทยในวันที่ 6 มิถุนายนนี้ แต่ว่าบ้านของเขายู่ที่จังหวัดอุดรธานี ใกล้เคียงอุดรดีดัดมาก

พอวันอาทิตย์ พวกเราทั้งครอบครัวก็เดินทางไปวัดที่อยู่Santa Barbara กัน เพราะว่าวันนี้เป็นวันสงกรานต์ 15 เมษายน พระที่วัดนี้ มีเพียง 2-3 รูปเท่านั้น แต่ว่าที่นั่นเจียมมากๆ พวกเราก็ได้ไปตักบาตร สงกรานต์ และร่วมรับประทานอาหารด้วยกัน ซึ่งน้ำ

Nam Whan in America

บุษบาภิมาธิบดีน้ำหวานกลับที่วัดนี้ด้วยเช่นกัน น้ำหวานชอบครอบครัวนี้มาก และไม่ยากจากพวกเขาเลย

Nam Whan in America

ครอบครัวที่ 3

นำหวานได้มาอยู่ที่ Montecitoกับครอบครัวของคุณ John ซึ่งเป็นคนที่ขำขันและเป็นกันเองมากๆ มีคุณJenniferเป็นภรรยา และทั้งสองก็มีลูก 3 คน คือ ลูกสาวคนโต Meganซึ่งตอนนั้นก็เรียนอยู่ที่มหาวิทยาลัยใน LA ลูกสาวคนที่2 Rozyอายุ 17 ปีและน้องชายคนสุดท้อง Dylanอายุ 14 ปี ซึ่งนำหวานก็ไปโรงเรียนAnacapa กับ Rozy และDylan ซึ่งRozy ก็เป็นครนขับรถไปโรงเรียน เขาบอกว่าอายุ 16ปี ก็สามารถขับรถได้เองแล้ว บ้านของเขาใหญ่โตมากๆ และมีรถยนต์หลายคันเลยทีเดียว และที่บ้านของเขาก็ยังคงมีเรือศิลปะของคุณ Jennifer

ห้องนอนของนำหวานนั้นสะดวกสบายมากๆ มีคอมพิวเตอร์ส่วนตัว และมีห้องน้ำส่วนตัวด้วย และเตียงนอนของนำหวานนั้นก็เหมือนกับที่บ้านของGary และSandi คือ ซุกตัวเข้าไปใต้ผ้าห่ม

หลังบ้านของเขาก็จะเป็นสวน มีดอกไม้มากมายหลายชนิด และที่แปลกที่สุดก็คือ เขาเลี้ยงไก่ด้วย ไก่ที่นี้กับไก่ที่เมืองไทยก็คล้ายๆกัน แต่ว่า นำหวานไม่เห็นว่ไก่ที่นี้จะขันกันเลย ซักตัว ไร่แวกบ้านของเขานั้นสงบดีมาก และ แต่ละบ้านนั้นก็อยู่แบบตัวใครตัวมัน Rozyและนำหวานชอบพาสุนัขออกไปเดินเที่ยว และบางครั้งก็ออกไปซื้อของให้กับแม่ของเขาที่ห้างสรรพสินค้าใกล้ และRozyก็เล่าให้ฟังว่าเวลาที่เธอออกไปไหน ก็ไม่จำเป็นต้องล็อกบ้าน เพราะว่าถึงยังไงก็ไม่มีใครมาเอาอะไรไป เพราะว่าที่นี้ปลอดภัย แต่ว่าตอนกลางวันก็ต้องล็อกไว้ เพราะว่ากันไว้ดีกว่าแก้

อาหารเช้าของเขาก็จะมีขนมปัง ไข่ นม และกาแฟเท่านั้น เพราะว่าตอนเช้าเป็นช่วงเวลาที่เร่งด่วน จึงไม่มีใครที่จะมีเวลามาทำอาหาร แต่ว่าอาหารกลางวันนั้น นำหวานก็ออกไปรับประทานอาหารข้างนอกกับ Rozyและเพื่อนๆของเขา โรงเรียนนี้เล็ก และอยู่ในเมือง คุณครูจึงอนุญาตให้นักเรียนออกไปรับประทานอาหารข้างนอกได้ แต่ว่าบางคนก็ห่อข้าวมากินเอง พออาหารเย็นคุณJenniferก็จะทำอาหารให้กิน บางทีก็เป็นข้าวกับไก่อบ และบางครั้งก็พาออกไปรับประทานอาหารไทยข้างนอก และบางครั้งก็ไปกินพิซซ่าที่ร้านอาหารอิตาลีเลย พอกลับมาจากการรับประทานอาหาร พวกเราก็กลับมาเล่นเกมสกีการ์ด และเล่นมายากลต่างๆ Rozyได้ทำแผ่นซีดีเพลง และช่วยนำหวานในการทำ Myspace.comเพื่อติดต่อกับเขาและเพื่อนของเขาด้วย เพลงภาษาอังกฤษที่เขาทำให้นั้น นำหวานดีใจมาก แต่ ว่าไม่สามารถมาเปิดที่เมืองไทยได้ นำหวานเสียใจมากๆ เพราะว่าอยากฟัง ครอบครัวนี้ดีกับนำหวานมากๆ และนำหวานก็ชอบครอบครัวของเขาหลายๆเช่นกัน นำหวานจะไม่มีวันลืมเลย

Nam Whan in America

ครอบครัวที่ 4

ครอบครัวนี้หน้าหวานได้มาอยู่กับคนที่หน้าหวานสนิทที่สุด ก็คือ ครอบครัวของหน้าแม่ค หน้าบุษบาและเบญญาภา เพื่อนสนิทของหน้าหวานที่อายุ 14 ปี เบญญาภากับหน้าหวานรู้จักกัน มาตั้งแต่เกิดแล้ว และเล่นกันมาตลอดเวลา และแล้ว หน้าหวานก็ได้กลับมาอยู่ที่ Santa Barbara อีกครั้ง ด้วยความคิดถึงกลิ่นทะเล ใต้อากาศแบบนี้เหมือนได้กลับบ้านยังงี้ก็ ไม่รู้ หน้าหวานได้ไปเที่ยวที่ Disneyland กับ หน้าแม่ค หน้าบุษบาและ เบญญาภาด้วย บ้านของหน้า แม่คเป็นบ้านชั้นเดียว แต่ว่าขนาดนั้นก็พอเหมาะที่นี้ไม่นิยมปลูกบ้าน 2 ชั้น เพราะว่าถ้าใครที่ ปลูกบ้าน 2 ชั้น คนที่อยู่ชั้น 2 ก็จะสามารถมองเห็นการกระทำของคนที่อยู่ข้างล่างได้อย่าง สบายๆ ซึ่งก็ไม่มีความเป็นส่วนตัว และหลังบ้านนั้น หน้าบุษบาได้ปลูกดอกไม้ไว้หลายชนิด ซึ่ง หน้าหวานก็ชอบไปดูมาก ดอกไม้ที่หน้าหวานชอบก็คือ ดอก California Poppy ดอกสีส้ม ซึ่งเป็นดอกไม้ประจำรัฐนี้

หน้าหวานไปโรงเรียน Santa Barbara Middle กับเบญญาภาซึ่งใช้เวลาประมาณ 30 นาที กว่าจะถึงที่โรงเรียนของเบญญาภา อาหารเช้านั้น บางวันก็รับประทานอาหารไทย แต่ว่าบาง วันก็จะเป็นขนมปัง เนย นมมากกว่า ส่วนอาหารกลางวันนั้น หน้าบุษบาเป็นคนห่อไปให้ ให้ไป รับประทานที่โรงเรียน พอกลับมาจากโรงเรียน ก็จะได้รับประทานอาหารไทย หน้าแม่คได้ พาเบญญาภาและหน้าหวานไปรับประทานอาหารเช้าด้วยกัน อาหารที่หน้าหวานได้ลองทาน นั้นก็คือ Burritos ซึ่งเป็นอาหารที่ชื่นชอบของชาวเม็กซิกัน เป็นอาหารที่ทำมาจากข้าว ถั่ว ละเอียดเนื้อสัตว์ เบญญาภาได้พาหน้าหวานไปเที่ยวในที่ต่างๆ เช่น พาไปดูหนังครั้งแรก พาไป เที่ยวและหน้าหวานก็ได้เหยียบพื้นมหาสมุทรเป็นครั้งแรกในชีวิตด้วย

หน้าหวานได้นอนที่ห้องของเบญญาภา และเวลาที่เราจะนอนนั้น ก็จะแกล้งกันตลอด และเราก็พูดถึงเรื่องราวที่เกิดขึ้นในวัยเด็ก ทำให้หน้าหวานเดกิดความรู้สึกที่ว่ารักที่นี้เพิ่ม มากขึ้น หน้าแม่คได้พาพวกเราไปเที่ยวดู Santa Barbara City College ด้วย ทิวทัศน์ของที่นี้ สวยงามมากๆ และหน้าหวานก็ชอบที่นี้มากๆเช่นกัน และพาหน้าหวานไปดูโรงเรียนเก่าของ เบญญาภาคือ โรงเรียนวอชิงตัน และพาพวกเราไปลองชิมน้ำผลไม้ปั่นที่อร่อย ที่ร้าน Blander ซึ่งก็อร่อยอย่างที่เขาว่ากันจริง หน้าหวานอยู่กับครอบครัวนี้จนถึงวันที่หน้าหวานกลับเลย เพราะว่า หน้าแม่ค หน้าบุษบาและเบญญาภาเป็นคนที่ไปส่งหน้าหวานที่สนามบิน LAX ด้วย

จากทั้งหมด 4 ครอบครัวที่หน้าหวานไปอยู่ด้วยนั้น ก็ได้ใช้ชีวิตที่แตกต่างกัน แต่ว่าทุก ครอบครัวก็มีวิถีชีวิตและความสัมพันธ์ในครอบครัวที่เหมือนกัน ก็คือ พ่อ แม่ ลูก มีความ อุ่น และพวกเขาใช้ชีวิตและทำกิจกรรมร่วมกันบ่อยกว่าที่ครอบครัวของประเทศไทย ถึง แม้ว่าเขาจะมีงานมากเพียงไหน แต่ว่าพวกเขาก็ยังคงมีเวลาที่จะดูแลลูกๆของเขาอยู่ จึงทำ ให้ลูกๆของเขาเหล่านั้นได้รับแต่สิ่งที่ดีๆ และเป็นคนดีด้วย

Nam Whan in America

โรงเรียน

1. Cate School

โรงเรียนนี้เป็นโรงเรียนเอกชนที่ติด 1 ใน 10 โรงเรียนที่แพงที่สุดในประเทศนี้ โรงเรียนนี้ตั้งอยู่ที่ Capinteria และบ้านของ Gary Sandi Cydney และ Morgan ก็อยู่ในโรงเรียนนี้ด้วย เพราะฉะนั้นเวลาที่หน้าหวานเดินทางไปตรงเรียน หน้าหวานก็เดินทางไปโรงเรียนกับ Sandi ทุกวันโรงเรียนนี้อยู่ห่างจากตัวเมืองพอสมควร และสภาพภูมิประเทศก็ดีมาก เพราะว่ารอบๆโรงเรียนนี้ก็มีภูเขาล้อมรอบ ไม่มีผู้คนพลุกพล่าน จึงเหมาะสำหรับเป็นสถานที่เรียนอย่างมาก โรงเรียนนี้มีทั้งชายและหญิง ไม่เรียนแยกเหมือนที่โรงเรียนของหน้าหวานที่มีแต่นักเรียนหญิง เริ่มตั้งแต่เกรด 8-12 โรงเรียนนี้มีนักเรียนหลายเชื้อชาติ หลายประเทศ ต่างก็พากันมาเรียนที่นี่ เพราะว่าการเรียนการสอนของโรงเรียนนี้เข้มงวด และนักเรียนก็มีคุณภาพมาก ๆ ด้วย

โรงเรียนนี้เป็นโรงเรียนกินนอน ที่มีนักเรียนประมาณ 100 กว่าคน ดังนั้นจึงมีนักเรียนแต่ละห้องเรียนไม่มากนัก เช่นห้องเรียนวิชาคณิตศาสตร์ก็จะมีนักเรียนเพียง 10 กว่าคนเท่านั้น และวิชาภาษาญี่ปุ่นมีเพียง 3 คนเท่านั้น การเรียนการสอนที่นี่ใช้สื่อที่ทันสมัย เช่นการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ นักเรียนทุกคนก็ต้องมีเครื่องคิดเลขส่วนตัว และของคุณครูนั้นก็จะมีเครื่องคิดเลขขนาดใหญ่ ตั้งอยู่บนกระดาน และสามารถใช้มือสัมผัสเพื่อกดปุ่มสำหรับอาหารนั้น ทุกๆมือนักเรียนก็จะกินที่โรงอาหาร โดยทางโรงเรียนได้จัดให้ทั้งมือเช้า กลางวัน และมือเย็น อาหารก็มีหลายชนิดให้เราเลือกรับประทานได้ แต่ว่าที่นี่ไม่มีน้ำอัดลม ไม่มีอาหารขยะเลย เพราะฉะนั้นจึงมั่นใจได้เลยว่าร่างกายจะแข็งแรงนักเรียนที่นี่ตรงเวลาหลายๆ เมื่อสัญญาณกริ่งดังขึ้น ก็แสดงว่าหมดคาบแล้ว นักเรียนทุกคนก็จะรีบออกจากห้องแล้วรีบไปเรียนวิชาต่อไปทันที และระหว่างที่เรียนอยู่นั้นในห้องนั้น นักเรียนทุกคนก็จะตั้งใจเรียนมากๆ เมื่อมีอะไรที่ไม่เข้าใจ เขาก็จะยกมือถามทันที และนักเรียนทุกคนก็กล้าแสดงออกด้วย ดังนั้นนักเรียนที่นี่จึงเป็นคนเก่งและพวกเขาจะไม่ได้เรียนอยู่ในห้องเดียวกันทุกวิชา แต่จะเปลี่ยนไปเรียนตามวิชาที่ตนเองชอบและได้เลือกไว้ ดังนั้น นักเรียนที่นี่จึงรู้จักกันแทบทั่วทั้งโรงเรียนมีนักเรียนจาก Cate School 4 คนที่เคยเดินทางไปประเทศไทย กับโครงการ Inside Thailand มาก่อนเมื่อปี 2006 นั่นก็คือ Rachael อายุ 18 ปี ซึ่งเขาก็คอยดูแลหน้าหวานเมื่อตอนที่หน้าหวานไปร่วมเรียนในชั้นเรียนกับเขาด้วย Dana น้องชายของหล่อน อายุ 14 ปี Sam อายุ 16 ปี และ Trevor อายุ 14 ปี หน้าหวานก็ได้เจอ และทักทายกับพวกเขาด้วยที่โรงเรียนนี้เขาจะมีการประชุมระหว่างครูและนักเรียนบ่อยๆเพื่อเป็นการพบปะและพูดคุยกัน ซึ่งก็เป็นการดีที่จะได้ให้นักเรียนได้ออกไปแสดงความคิดเห็นซึ่งระหว่างที่เขากำลังประชุมกันนั้น ทุกคนก็เงยบมาก เงยบโดยที่ไม่ต้องให้ใครมาสั่งเลยและเมื่อจบการประชุมพวกเขา ก็จะเดินออกไปเป็นแถวอย่างเป็นระเบียบเรียบร้อย

Nam Whan in America

2. Santa Barbara High School

โรงเรียนนี้เป็นโรงเรียนรัฐบาล มีนักเรียนประมาณ 3000 คน ตั้งอยู่ที่ Santa Barbara หน้าหอนมาโรงเรียนนี้กับ Ray ครอบครัวที่ 2 ของหน้าหอน โรงเรียนนี้เป็นโรงเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมปลาย มีเนื้อที่กว้างขวาง และมีนักเรียนหลายชาติเช่นอเมริกัน เม็กซิกันเป็นต้น

นักเรียนแต่ละห้องเรียนก็จะมีประมาณ 30-40 คน ซึ่งเหมือนกับโรงเรียนของหน้าหอน หน้าหอนได้เข้าไปเรียนกับ Ray ซึ่งอยู่เกรด 9 ทุกๆเช้า Ray ก็จะมีเรียนวิชาพลศึกษาแต่ละวันนั้น การเรียนพลศึกษา ก็จะมีกีฬาที่แตกต่างกันไป เช่น วันจันทร์เล่นเทนนิส วันอังคารเล่นบาสเกตบอลเป็นต้นเมื่อเรียนวิชาพลศึกษาเสร็จแล้ว ต่อจากนั้นก็ไปเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ มีนักเรียนในชั้นเรียนประมาณ 30 คน จากนั้นก็ไปเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ซึ่ง Ray ทำคะแนนได้มากที่สุดในห้อง คุณครูก็ใจดี ได้ให้หน้าหอนร่วมเรียนวิชานี้ด้วย จากนั้นก็ไปเรียนวิชาเพศศึกษา จริงๆแล้ววิชานี้ ต้องได้รับการอนุญาตจากผู้ปกครองเสียก่อน จึงจะสามารถเรียนได้ แต่ว่าคุณครูของวิชานี้ก็ให้หน้าหอนร่วมเรียนด้วย หลังจากนั้นก็ได้เวลารับประทานอาหารกลางวัน ซึ่งบางวันหน้าหอนก็ห่อมารับประทานเอง แต่ว่าบางวันก็ไปซื้อจากโรงอาหารมารับประทานเองเช่น พิซซ่า คูกี้ เวลาพักกลางวันนั้นให้เวลาเพียง 40 นาทีเท่านั้น หลังจากนั้นก็ถึงห้อง นักเรียนทุกคนต้องไปเรียนต่อ หน้าหอนได้ไปเรียนวิชาศิลปะการวาดภาพเป็นวิชาที่หน้าหอนชอบมากที่สุด ส่วนคาบสุดท้ายหน้าหอนก็ไปเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ต่อจากนั้น ก็เดินกลับบ้านกับ Ray คาบเรียนแต่ละวันของหล่อนั้น จะเหมือนกันทุกอย่าง แต่ว่าจะมีวันหยุด พุธสัปดาห์ และวันศุกร์ที่ต้องเรียนตั้งแต่ 7.00 เพื่อเรียนวิชาภาษาอังกฤษกับ Mrs. Ficher และ Mrs. Ficher ก็เป็นครูที่คอยช่วยเหลือหน้าหอนด้วย เขาได้พาหน้าหอนไปดูการแสดงดนตรีของวงออเคสตราที่มาจากมหาวิทยาลัย และได้มาแสดงที่โรงเรียนนี้ ทำให้หน้าหอนได้ดูอะไรที่ไม่เคยเห็นมาก่อนเลยในชีวิต

โรงเรียนนี้มีสิ่งที่ทำให้หน้าหอนแปลกใจมากๆ ก็คือ เขาอนุญาตให้นักเรียนที่ท้องหรือมีลูกแล้ว สามารถมาเรียนได้ ไม่มีการกีดกันและมีสถานที่สำหรับฝากลูกที่ตอนเช้าก็ให้นักเรียนหญิงเป็นแม่ พาลูกมาฝากที่นี่ และไปเรียน เมื่อถึงเวลาตอนเย็นก็กลับมารับลูก ถ้าเป็นเมืองไทย ก็คงจะต้องออกจากการเรียนแล้ว แต่ที่นี่เขาให้สิทธิเสรีภาพแก่นักเรียน แต่หน้าหอนคิดว่าถ้าเรารู้จักแยกแยะว่าอะไรที่ควรทำหรือไม่ควรทำ เราก็อาจจะไม่มีปัญหาเกิดขึ้นในระหว่างที่เรา กำลังเรียนอยู่ เช่น ปัญหาการตั้งท้อง การมีลูก ถ้าเรามีลูกโดยที่กำลังเรียนอยู่ ผลกระทบที่ตามมา ก็อาจจะต้องออกจากการเรียนและต้องออกไปหาเงินเพื่อมาเลี้ยงลูก ทำให้เราเสียโอกาสดีๆที่เราควรจะได้รับในอนาคต สีของโรงเรียนนี้ก็จะ เป็นสีขาว - เขียว นักเรียนที่นี่ตรงเวลามาก เมื่อหมดคาบแล้ว นักเรียนก็จะรีบลุก เพื่อไปเรียนวิชาต่อไปทันที และนักเรียนก็ตั้งใจเรียนมากๆด้วย ห้องสมุดของโรงเรียนกำลังเปลี่ยนแปลงอยู่ มีขนาดเล็กแต่ว่านักเรียนก็ชอบที่จะเข้าห้องสมุดด้วย

Nam Whan in America

3. Anacapa School

โรงเรียนนี้เป็นโรงเรียนเอกชน ที่มีนักเรียนเพียง 60 กว่าคนเท่านั้น โรงเรียนนี้ตั้งอยู่ในตัวเมืองของ Santa Barbara มีนักเรียนตั้งแต่เกรด 7-12 ที่โรงเรียนนี้มีครูเพียง 10 กว่าท่านเท่านั้น ทั้งครูและนักเรียนต่างก็คุ้นเคยและสนิทกันเป็นอย่างดี หน้าหวานได้มาโรงเรียนกับ Rozy และ Dylan ซึ่งหน้าหวานได้เข้าไปเรียนกับ Rozy ที่อายุรุ่นราวคราวเดียวกับหน้าหวาน ในแต่ละวันนั้นก็เรียนเพียง 3-4 วิชาเท่านั้น และจะไม่ซ้ำกันเลยในแต่ละวัน ก่อนที่พวกเขาจะเข้าเรียนคาบแรกนั้นก็จะมีการประชุมทุกเช้าเปิดโอกาสให้ครูและนักเรียนได้มาพบปะและพูดคุยกัน ให้นักเรียนได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็น แล้วแต่ว่าใครอยากจะพูดเรื่องอะไร เช่น วันนี้คาบแรกเรียนวิชาประวัติศาสตร์ คาบที่ 2 เรียนวิชาคณิตศาสตร์ คาบที่ 3 เรียนฟิสิกส์ และคาบที่ 4 เรียนวิชาภาษาอังกฤษ และจะเปลี่ยนกันในแต่ละวัน เมื่อถึงเวลาพักกลางวันแล้ว นักเรียนแทบทุกคนก็จะเดินออกจากโรงเรียนเพื่อไปซื้ออาหารกินข้างนอก แต่บางคนก็ห่อข้าวมารับประทานเอง ส่วนหน้าหวานก็ออกไปรับประทานอาหารข้างนอกกับ Rozy และเพื่อนๆของเขา ที่นี้หน้าหวานมีเพื่อนมากมาย เช่น Rachel , Victoria , Lily , Heather Jogdan , Trevor and Simon ซึ่งพวกเขาชื่นชอบช้ถามเกี่ยวกับประเทศไทย ซึ่งหน้าหวานก็ชอบที่จะตอบคำถามของเขา เพราะจะได้ถือโอกาสเผยแพร่ประเทศไทยไปด้วย หลังจากที่ได้รับประทานอาหารกลางวันเสร็จแล้ว นักเรียนทุกคนก็ต้องกลับมาเรียนต่อในภาคบ่าย แต่ว่าภาคบ่ายนั้น นักเรียนทุกคนก็จะไม่ได้เรียน แต่จะไปทำกิจกรรมที่ตนเองชื่นชอบเช่น การเล่นกีฬา การเล่นดนตรี การจัดทำหนังสือของโรงเรียน และที่หน้าหวานชอบทำมากที่สุดก็คือ การปั้นเซรามิกและการปั้นดินน้ำมัน หน้าหวานได้ปั้นกระป๋องไทยและข้างไทยให้พวกเขาดู พวกนักเรียนตื่นเต้นมากๆและชมว่าปั้นได้สวย แต่ว่าความจริงแล้ว หน้าหวานแทบจะไม่ได้ปั้นดินน้ำมันเท่าไรเลย และมีบางวันที่หน้าหวานได้เข้าเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้วย แต่เป็นภาค ปฏิบัติคือ การทำอาหารอิตาเลียน ที่หน้าแข็งมาผสมกับมันฝรั่งบด และนำไปปั้น ต่อจากนั้นก็นำไปต้ม และนำมาคลุกเคล้ากับซอสมะเขือเทศ ซึ่งหน้าหวานคิดว่ามันอร่อยมากๆ และหน้าหวานก็ได้ดูละครอิตาเลียนที่พากย์เป็นภาษาอังกฤษด้วยเช่นกันหน้าหวานชอบโรงเรียนนี้มากๆ เพราะว่าได้ให้มิตรภาพที่ดีกับหน้าหวานและทุกคนก็ชอบใจที่จะได้เล่นกับหน้าหวานด้วย

4. Santa Barbara Middle School

โรงเรียนนี้เป็นโรงเรียนเอกชนที่มีนักเรียนประมาณ 100 กว่าคนตั้งแต่เกรด 6-9 และเบญญาภาที่เรียนที่โรงเรียนนี้ด้วย หน้าหวานมาโรงเรียนกับเบญญาภาโดยที่หน้าแม่ขับรถมาส่ง ระยะทางจากบ้านถึงโรงเรียนก็ใช้เวลาประมาณ 30 นาที เบญญาภาตอนนี้เรียนอยู่เกรด 8 แล้ว การเรียนการสอนก็คล้ายๆกับโรงเรียนแต่ละโรงเรียนที่หน้าหวานไป แต่ต่างโรงเรียนนี้ดีที่ว่าคุณครูกับนักเรียนสามารถพูดคุยกันได้เหมือนเพื่อนคือ ปกติเวลาที่นักเรียนเรียกครู ต้องมีคำว่า Mr. , Mrs. , Ms. และตามด้วยนามสกุล แต่ว่าที่โรงเรียนนี้ สามารถเรียกชื่อครูได้เลย และบางครั้งครูกับนักเรียนก็สามารถออกไปทำกิจกรรมร่วมกันได้เช่น

Nam Whan in America

ออกไปรับประทานอาหารข้างนอกกับคุณครูหรือ หน้าหวานและเบญญาภาได้ออกไปเดินเล่น และพูดคุยกับครูจอร์น ซึ่งเป็นครูสอนวิชาสังคมของชั้นเกรด 7 ครูจอร์นใจดีมากๆ และตัวสูงมากๆด้วย ทุกคนต่างตื่นเต้นและดีใจที่ได้เห็นหน้าหวาน เพราะว่าเบญญาภาได้บอกล่วงหน้าแล้วว่า หน้าหวานจะมาที่นี่ และมีการแสดงให้พวกเค้าดูด้วย พวกเขาก็อึ้งตื่นเต้นกันไปใหญ่ หน้าหวานได้รู้จักกับเพื่อนของเบญญาหลายคนที่ชื่อ โชฟี เครช ฌิมกา แดเนี่ยล แคนเดิล จอร์แดน ซูซี่ และวิลล่า และโชฟีก็จะมาเมืองไทยพร้อมกับเบญญาในปีหน้าด้วย โรงเรียนนี้จะเริ่มตั้งแต่ 8.3-15.00 เบญญาภาเป็นคนที่ยืนเฝ้าห้อง เด็กๆที่นี่เมื่อมีอะไรที่สงสัยก็จะยกมือขึ้นถามคุณครูทันทีช่วงเช้าเมื่อเรียนไปได้ซัก 2 วิชา ก็จะเป็นเวลาพักของนักเรียน เบญญาพาน้ำหวานไปซื้อคูปอง และนำมาซื้ออาหารหรือของว่าง หลังจากนั้นก็ไปเรียนอีก 2 วิชาและพักกลางวัน เบญญาภาและน้ำหวานก็ห่อข้าวมาจากที่บ้าน หลังจากนั้นตอนบ่ายก็เรียนอีก 1 วิชา จากนั้นก็เป็นวิชา Study Hall คือเป็นเวลาว่าง ที่ให้นักเรียนทำการบ้าน และหลังจากหมดคาบนี้แล้ว ต่อไปก็เล่นกีฬา กีฬานั้นเราสามารถเลือกได้ว่าจะเล่นอะไรก็ได้ตั่งนั้นน้ำหวานจึงไปเล่น Kick Ball กับเบญญาภา และเพื่อนๆ สำหรับการเล่นนั้นก็เล่นเหมือนเบสบอล แต่ก็ใช้ลูกบอลเตะแทน แต่ว่าวันศุกร์ พวกเราก็ก่อออกไปเล่นเทนนิสที่ Santa Barbara City College ซึ่งน้ำหวานก็ไม่เคยเล่นมาก่อนเลยในชีวิตพอได้เล่นก็รู้สึกตื่นเต้น และสนุกมากๆ ทางโรงเรียนได้จัดให้นักเรียนที่อยู่เกรด 8 ได้ออกไปทัศนศึกษาที่ Hollywood , LA ไปศึกษาพิพิธภัณฑ์ Houses of blues ซึ่งเป็นพิพิธภัณฑ์ที่แสดงเกี่ยวกับเรื่องราวของดนตรี เมื่อไปถึงแล้ว ก็ตกใจได้แนะนำ ให้รู้จักกับส่วนต่างๆของที่นี่ หน้าหวานชอบมากๆ และที่หน้าหวานชอบมากที่สุดก็คือ การสาธิตการแสดงดนตรีของแต่ละยุคสมัย ซึ่งเขาก็ใช้เครื่องดนตรีแสดงให้ดูจริงๆ หน้าหวานชอบมากๆ และหลงรักในดนตรีของ USA ชะแล้วต่อมาวันศุกร์ วันสุดท้ายของการได้อยู่ที่โรงเรียนนี้ หน้าหวานและเบญญาภาก็ได้แสดงการรำไทยให้กับพวกเขาดู คุณครูและนักเรียนทุกคนตื่นเต้นมากๆที่จะได้ดูการแสดงรำไทย เพราะว่าเขาไม่เคยเห็นกันมาก่อนเลย หน้าหวานชอบโรงเรียนนี้มากๆ เพราะว่าคุณครูทุกคนเรียกชื่อน้ำหวานได้ ปกติแล้วชื่อของน้ำหวานออกเสียงยาก ไม่ค่อยมีคนอยากเรียกเท่าไร แต่ครั้งนี้ครูเขาเรียกชื่อน้ำหวานได้ถูกต้อง ทำให้น้ำหวานปลื้มใจมากๆ

เที่ยวแฟร์

วันศุกร์สุดท้ายของการที่ได้อยู่ที่ Santa Barbara Middle School นั้น หน้าหวานและเบญญาภาก็ได้ไปเที่ยวงานเครื่องเล่นต่างๆก่อนไปนั้นเราก็ได้เตรียมตัว และเตรียมความตื่นเต้นไว้อย่างดี เพราะว่าเราได้เห็นตัวอย่างมาแล้ว และได้เปิดดูที่อินเตอร์เน็ตด้วย ก็รู้สึกตื่นเต้นมากๆ ก่อนที่เราจะเล่นเครื่องเล่นนั้น เราก็ต้องเอาตัวให้เขาดูก่อน และเขาก็จะให้สายรัดข้อมือเรามา สายรัดข้อมือนั้นถือออกได้ยากมากๆ เพราะว่าขนาดหน้าหวานจะฉีกออก เพราะว่าหน้าหวานจะอาบน้ำ ก็ยังถือได้ยากมากๆ เพราะว่าเขาทำมาเพื่อกันการหลุด คณะที่มาให้บริการนี้ เขาต้องเที่ยวไปทั่ว และทุกๆปีเขาก็จะมาที่นี่ ซึ่งก็จะมีคนเยอะทุกๆปีเมื่อเราไปถึงได้เล่นชิงช้าสวรรค์และอื่นๆอีกมากมาย เราไปตั้งแต่ 18.30 และกลับบ้านเมื่อเวลา

Nam Whan in America

22.00 ด้วย ซึ่งเป็นเวลาทำงานเลิกพอดี เสียเงินไปแล้วทั้งที ก็ต้องเล่นให้คุ้มค่า ที่งานนั้น เราได้เจอกับเพื่อนของเบญญาภาด้วย เช่น แดเนี่ยลกับจอร์แดนซึ่งเป็นฝาแฝดกัน และได้เจอกับโซฟีด้วย และพวกเราก็ก๊เลยชวนโซฟีไปเล่นกับเราด้วย ซึ่งก็สนุกสนานมากๆ เบญญาภาไม่ค่อยชอบเล่นอะไรที่มันสูงและตื่นเต้นเท่าไรหรอก เพราะฉะนั้นเราก็ก๊เลยไปเล่นเครื่องเล่นของเด็กแทน

Nam Whan in America

Disneyland

หน้าหวานได้ไปที่Disneylandเมื่อวันที่ 21 เมษายน 2550 กับบ๊าแม็ค หน้าบุชบาและเบญญาภา ซึ่งDisneylandนั้นตั้งอยู่ใน Los Angeles เราเริ่มออกเดินทางกันตั้งแต่ 8.30น. ตอนนั้นหน้าหวานตื่นเต้นมากๆ เพราะว่าไม่เคยเห็นมาก่อน และเขาก็บอกกันว่า ที่นั่นมีแต่คนที่อยากมาก่อนไปนั่น หน้าหวานคิดว่าคงได้เจอกับเหล่าตัวการ์ตูนจากภาพยนตร์ต่างๆที่หน้าหวานเคยได้ดูเช่น เจ้าหญิงนิทรา Toy Story และอื่นๆอีกมากมาย แค่คิดก็ตื่นเต้นแล้ว ที่LANั้น อากาศค่อนข้างร้อน เพราะว่าอยู่ในเขตที่มีแต่คนอาศัยอยู่เยอะ หน้าหวานก็ไม่ได้เตรียมเสื้อแขนยาวบางๆไป ตลอดการเดินทางไปที่Disneylandนั้น หน้าหวานตื่นเต้นมากๆ และร้องเพลงไปตลอดทาง การเดินทางก็ใช้เวลาประมาณ 3-4ชั่วโมง ในช่วงเช้านั้น รถค่อนข้างติด เพราะว่าทุกคนก็ต้องออกไปทำงาน

และแล้วหน้าหวานก็มาถึงDisneyland ก่อนที่จะเข้าไปยังอาคารที่จอดรถนั้น ทั้งสองข้างทางของเมืองDisneylandก็เต็มไปด้วยโรงแรมสำหรับนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวที่นี่ และต้องการที่จะเข้าพัก เพื่อวันพรุ่งนี้จะได้กลับมาเล่นต่อ แต่หน้าหวานคิดว่ามันต้องแพงมากอย่างแน่นอน เมื่อมาถึง ก็ต้องขับรถเข้าไปยังอาคารจอดรถ แต่ว่ารอคิวยาวมาก นี่ขนาดจอดรถ ยังต้องรอคิวยาวขนาดนี้ ถ้าเข้าไปแล้วคนจะเยอะมากแค่ไหน ค่าจอดรถก็ประมาณ 11 ดอลลาร์ ซึ่งเท่ากับ 300กว่าบาทของเมืองไทย เมื่อได้จ่ายเงินแล้วก็ขับรถเข้าไปข้างในเพื่อหาที่จอดรถ ซึ่งอาคารที่จอดรถนั้นก็หลายอาคาร และแต่ละอาคารก็มีหลายชั้น และสถานที่ที่ต้องไปต้องไปก็คือ สถานที่สำหรับจอดรถ ซึ่งลูกค้าทุกคนต้องมาขึ้นรถที่นี่ เพื่อเดินทางไปสู่เมือง Disneyland ใช้เวลานานมากกว่าจะถึงคิวของเรา เพราะว่าวันนี้เป็นวันเสาร์ คนจึงเยอะ รถที่เขาจัดให้ลูกค้าขึ้นนั้น ก็เป็นรถที่เปิดโล่ง แต่ว่าระยะทางนั้น ก็ไม่ไกลเท่าไร แต่ว่าถ้าเดินไปก็เหนื่อยเหมือนกัน

เมื่อนั่งรถไปถึงแล้ว สถานที่แรกที่เรากลับไปก็คือเข้าไปนั่งเรือ และต่อจากนั้นเรือก็จะพาเราเข้าไปในอุโมงค์ ก็จะมีตึกตาหลายร้อยหลายพันตัวที่รวมพลกันมาทำการแสดงต่างๆ เช่น ร้องเพลง เต้น รำและที่หน้าหวานชอบมากที่สุดก็คือการแสดงของเหล่าตัวละครต่างๆที่สวมชุดประจำชาติของแต่ละชาติและเต้นรำกันไปรอบๆ หน้าหวานรู้สึกตื่นเต้นมากๆที่ได้เห็นตึกตาใส่ชุดไทย จากนั้นเรือก็พาเราออกมาจากอุโมงค์ แล้วพวกเรา ก็เดินไปรอบๆ ที่ Disneyland นี้ แบ่งออกเป็น 2 ซีก ที่หน้าหวานมานี้ เป็นเพียงแค่ซีกเดียวเท่านั้น ต่อจากนั้นพวกเรา ก็ไปขึ้นรถไฟเหาะ ซึ่งหน้าแม็คนั่งกับหน้าบุชบา ส่วนเบญญาภาที่นั่งกับหน้าหวาน ตอนแรกนั้นหน้าหวานรู้สึกตื่นเต้นมากๆ เพราะว่าไม่เคยนั่งรถไฟเหาะมาก่อนเลยในชีวิต เมื่อรถไฟเริ่มเคลื่อนที่ หน้าหวานกับเบญญาภาที่นั่งตัวติดกันเลย แต่เมื่อเวลาผ่านไป หน้าหวานก็รู้สึกสนุกกับมันมากๆ เพราะว่ามันสุดเหวี่ยง และน่าตื่นเต้น ต่อจากนั้นก็ไปดูเมือง Tomorrow landเป็นเมืองเกี่ยวกับอนาคตทั้งหมด ในนี้ หน้าหวานชอบเครื่องทนายลักษณะใบหน้า ในอนาคตมากที่สุด คือเราต้องยื่นคางไปวางไว้ยังที่ที่เขาสั่ง และเราก็กดปุ่มตามคำสั่งที่เขาบอก และเครื่องก็จะประมวลผลออกมาว่า ในอีก 50 ปีข้างหน้า ใบหน้าของเราจะเป็น

Nam Whan in America

อย่างไร หน้าหวานได้เห็นหน้าของตัวเองแล้วก็รู้สึกตลกมากๆ เพราะว่ามันน่าเกลียดจริงๆ ต่อมาหน้าหวานก็เข้าไปยังดินแดนแห่งจักรวาลของบัลไลเยียร์ ตัวละครจากToy story หน้าหวานชอบมันมากๆ เพราะว่ามันเหมือนเป็นฮีโร่ของหน้าหวานเลยทีเดียว

พอเวลาประมาณบ่าย 3 ก็จะมีขบวนพาเหรดของเหล่าตัวการ์ตูนจากภาพยนตร์การ์ตูนของDisney เช่น มิกกี้เมาส์ มินนี่ ,เจ้าหญิงนิทา, โจรมงามกับเจ้าชายอสูร,ปีเตอร์แพน,นางเงือกน้อย และสโนว์ไวท์เป็นต้น หน้าหวานตื่นเต้นมากๆ เพราะว่าทุกคนดูสวยงามและขบวนก็ยิ่งใหญ่ หน้าหวานถ่ายรูปไว้มากมาย

หลังจากที่ดูพาเหรดแล้ว เราก็ได้ไปที่พิพิธภัณฑ์ที่แสดงเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของDisneyland ทำให้หน้าหวานรู้ว่าจะมีDisneylandนั้น มันใช้เวลานานแค่ไหน และหลังจากนั้น เราก็ไปนั่งรถไฟ เทียวชมรอบๆ พอเวลาประมาณ 18.30 ก็จะมีขบวนพาเหรดอีกครั้งหนึ่ง และหน้าหวานก็เดินออกจากDisneyland แต่ว่าเราต้องมารอรถบัสเพื่อกลับไปยังอาคารจอดรถอีกครั้ง แต่ว่าหน้าหวานก็ต้องหันหลังกลับมาดูอีกครั้ง เพราะว่ามันน่ารักไม่อยากจะจากไปเลย และหน้าหวานก็คิดว่าหน้าหวานจะกลับมาที่นี่ให้ได้

Nam Whan in America

บทส่งท้าย

ทุกช่วงเวลา ทุกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในช่วงเดือนเมษายนนี้ เป็นเวลาที่หน้าหวานได้มีโอกาสเดินทางไปศึกษาและแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมที่ Santa Barbara , California ประเทศสหรัฐอเมริกา โดยหน้าหวานคงไม่มีโอกาสได้อย่างแน่นอน ถ้าหน้าหวานไม่รู้จักกับโครงการ InsideThailand ที่มีหน้าแมคและหน้าบุชบา เป็นผู้ที่ยกช่วยเหลือหน้าหวานในทุกๆด้านและถ้าไม่มีCoco ซึ่งเป็นผู้ที่เดินทางไปประเทศไทยพร้อมกับโครงการ Inside Thailand เมื่อหลายปีก่อน หน้าหวานก็คงไม่มีโอกาสมาเยือนที่ประเทศสหรัฐอเมริกา เพราะCo-coเป็นผู้ให้ทุนการศึกษากับหน้าหวาน ให้ไปเรียนที่โรงเรียนอัครดิดดัลทรุณี ซึ่งเป็นโรงเรียนประจำจังหวัดอุดรดิถ ทำให้หน้าหวานได้เรียนภาษาอังกฤษกับครูที่ดีๆ และแน่นอนว่าโครงการInside Thai landก็ได้แนะนำให้หน้าหวานรู้จักกับสโมสรโรตารีกรุงเทพใต้ ผู้ที่ซึ่งให้โอกาสหน้าหวานไปที่ USA ถ้าไม่มีสโมสรโรตารีนี้ หน้าหวานก็คงจะไม่ได้มีโอกาสดีๆ แบบนี้แน่นอน และขอขอบพระคุณ Mr.Tom ที่คอยช่วยเหลือหน้าหวานในเรื่องการดำเนินธุระต่างๆ คุณทอมเป็นคนใจดีมากๆ และหน้าหวานก็ซาบซึ้งในน้ำใจของคุณทอมด้วย

ขอขอบคุณครอบครัวที่น่ารักของ Gary Sandi Cydney and Morgan ที่คอยช่วยเหลือดูแลหน้าหวาน ทำให้หน้าหวานนั้นได้ประสบการณ์ใหม่ และได้ทำในสิ่งที่หน้าหวานไม่เคยทำมาก่อนในชีวิตเลย เช่น การเล่นซอฟบอล การรับประทานอาหารที่ร้านอาหารญี่ปุ่น ร้านอาหารจีน ครั้งแรกกับแอมเบอร์เกอร์ ครั้งแรกกับการโยนโบลิ่ง และขอบคุณสำหรับการจัดใบสวายและเสื้อที่น่ารักที่สุด ขอขอบคุณสำหรับความห่วงใยและความเป็นมิตรที่คุณได้มอบให้กับหน้าหวาน นอกจากนั้นคุณก็ยังได้สอนให้หน้าหวานเล่นเกมสกีการ์ด ได้รู้จักกับกีฬาหลายๆชนิด และได้ออกไปข้างนอกบ่อยๆ หน้าหวานไม่เคยลืมเรื่องราวและประสบการณ์ที่ได้รับจากคุณเลย คุณทำให้หน้าหวานได้รับความสุข

ครอบครัวที่แสนดีของคุณ Melcom น้าทิพย์ และ Ray น้องสาวที่น่ารัก ขอขอบคุณสำหรับมิตรภาพปล่ความเมตตาของคุณ หน้าหวานชอบที่ได้อยู่บ้านของคุณมากๆ และหน้าหวานก็ชอบอาหารไทยฝีมือของน้าทิพย์มากๆ ขอขอบคุณสำหรับการสอนให้หน้าหวานได้ขึ้นรถบัส ได้ดำเนินชีวิตแบบคนเดินดินธรรมดา คุณ Melcomและน้าทิพย์ใจดีมากๆ เป็นกันเอง และใจดีกับหน้าหวาน หน้าหวานจะเก็บไว้เป็นความทรงจำที่ดีตลอดไป

ขอบคุณครอบครัวที่แสนสนุกของคุณ John คุณ Jennifer พี่ Megan , Rozyและ Dylanที่ให้หน้าหวานได้พักอาศัยอยู่กับครอบครัวของคุณ หน้าหวานดีใจมากๆ ที่ได้อยู่กับคุณ เพราะว่าคุณเป็นคนที่ร่าเริง เป็นครอบครัวที่อบอุ่น มีน้ำใจ และร่าเริงอยู่ตลอดเวลา ขอขอบคุณสำหรับการไปรับประทานอาหารไทยที่ร้านอาหารไทย และพิซซาที่ร้านอาหารอิตาเลียน ขอขอบคุณสำหรับการเล่นเกมสกีการ์ดและการเล่นมายากล และขอขอบคุณสำหรับซีดีเพลงภาษาอังกฤษ หน้าหวานชอบมันมากๆ หน้าหวานอยู่กับคุณแล้วหน้าหวานได้รับความสุข ขอคุณมากๆสำหรับทุกอย่าง

Nam Whan in America

และน้ำหวานก็ต้องขอกราบขอบพระคุณคุณแม่ น้ำบุษบาและขอบคุณเบญญาภามากๆที่คอยช่วยเหลือน้ำหวานมาตั้งแต่น้ำหวานเกิด ทำให้น้ำหวานได้รู้จักกับเบญญาภา ซึ่งปัจจุบันนี้เราก็คือเป็นเพื่อนสนิทกัน และทำให้น้ำหวานได้รู้จักกับเพื่อนชาวต่างชาติ และที่สำคัญทำให้น้ำหวานได้รู้จักกับ Coco พี่สาวที่คอยช่วยเหลือน้ำหวานให้ได้เรียนต่อในโรงเรียนที่น้ำหวานใฝ่ฝันและได้รู้จักกับ Gene พี่ชายที่ได้ช่วยเหลือน้องสาวของน้ำหวานให้ได้เรียนต่อที่โรงเรียนเดียวกัน และที่สำคัญที่สุด แม่และน้ำบุษบา ก็ได้ช่วยเหลือน้ำหวาน ให้ได้ทำในสิ่งที่น้ำหวานคิดว่าคงไม่มีโอกาสได้ทำ ไม่มีโอกาสได้สัมผัส แต่ว่าน้ำทั้งสองก็ได้ทำให้ความฝันนั้นกลายเป็นจริง แม่และน้ำบุษบาได้ทุ่มเทและเสียสละเวลามาช่วยเหลือน้ำหวาน และได้แนะนำให้น้ำหวานได้รู้จักกับสโมสรโรตารี กรุงเทพใต้ ถ้าไม่มีท่านทั้งสอง แน่หนอนว่าน้ำหวานก็คงไม่ได้ไปที่ USA อย่างแน่นอน

ขอกราบขอบพระคุณทุกๆท่านอีกครั้งหนึ่ง น้ำหวานซาบซึ้งและปลาบปลื้มใจมากๆ ถ้าขาดท่านไปคนใดคนหนึ่ง น้ำหวานก็คงไม่มีโอกาสได้เหยียบผืนแผ่นดินของสหรัฐอเมริกาอย่างแน่นอน